



Nezlomili lyže a přivezli kov

V únorovém vydání jsme oběma mladým sportovcům z Železné Rudy popřáli: „...nezlomte lyže a přivezte kov!“

A povedlo se. Všichni jsme drželi palce a **Martin Jakš** i **Anna Kulíšková** nám všem udělali velkou radost.

S oběma se budete moci osobně setkat v pátek 21. května v aule základní školy, kde se od 19:00 zúčastní letošního vyhlášení nejlepších sportovců Železnorudska.

Dobrovolníci na paralympiádě

Obrovský obdiv a poklonu si zaslouží dobrovolníci, kteří na paralympiádě pomáhali s organizací. Jejich pracovní nasazení bylo neuvěřitelné, byli sdeční a měli stále dobrou náladu. Odvezli nás kam jsme potřebovali, sami se nabídli, že nám ukážou okolí, vezmou nás na výlet... věřím, že by nám snesli i modré z nebe. Oni

v podstatě byli takovým modrým z nebe, protože všichni dobrovolníci chodili v modrých bundách a čepicích. Našlo se mezi nimi mnoho českých emigrantů. Bylo dojemné pozorovat, jak slzí při znění české hymny a za plápolání naší vlajky při slavnostním uvítání v paralympijské vesnici. Jistě to pro ně muselo být velmi

emocionální. Mnohem víc než pro nás. Tito lidé s námi prožívali naše sportovní úsilí velmi intenzivně a řekla bych že mnohem upřímněji než například naši funkcionáři a podobní příživníci.

Anna Kulíšková

Na Hamru to oslavíme

Když jsem dostal od Anny gratulaci k bronzu ze štafety, odepisoval jsem hned, že až ona přiveze tu svou medaili, tak že to pak doma na Hamru oslavíme společně. Věřil jsem jí, že to dokáže a také se tak stalo. Bronzová medaile je obrovský úspěch, který si zasloužila hlavně svou pílí a cílevědomostí. Moc jí to přeju, stejně jako spousta lidí kolem a ještě jednou moc gratuluji!

Martin Jakš



Martin se svou medailí ze štafety 4x10km

Anna se svou bronzovou medailí ze Super G

Historie lyžování na Železnorudsku

Za účasti představitelů vrcholné politiky – poslance PCR Jiřího Papeže a náměstka MV ČR Jaroslava Salivara byla v sobotu 3. 4. zahájena výstava s názvem **Historie lyžování na Železnorudsku**. V Zámečku v Železné Rudě vznikla unikátní expozice, která mapuje historii lyžování v okolí Železné Rudy od konce 19. století do poloviny 20. století. Vernisáž přilákala stovky návštěvníků, kteří mohli obdivovat výstavu, jejímž duchovním otcem je Emil Kintzl. Tento starý Šumavák vtipně popsal vytváření expozice. Ocenil poroc mnoha lidí, kteří zcela nezištně věnovali muzeu unikátní dobové předměty jako lyže, oblečení, knízy, medaile, fotografie. Na úspěchu výstavy se podíleli samozřejmě i další nadšenci a milovníci lyžování, např. bratři Hamplové. Velké díky patří paní Kubalíkové, bez níž by

expozice nemohla být zrealizována. Samozřejmě, že tato kulturní akce by nemohla být úspěšně dokončena bez podpory

města Železná Ruda v čele se starostou Michalem Šnebergerem, který se vernisáže osobně zúčastnil.



Zleva Karel Hamp, Emil Kintzl, slytici paní Kubalíková, čtvrtý zprava v první řadě starosta Michal Šneberger, první zprava v první řadě Martin Jakš, bronzový medailista z OH ve Vancouveru.

Organizátoři vernisáže přivítali v řadách návštěvníků také úspěšného olympionika, člena bronzové běžecké štafety Martina Jakše. Je třeba dodat, že Železná Ruda má velmi úspěšné pokračovatele, kteří v duchu tradic skvěle reprezentují naše město i v současnosti, např. bývalý reprezentant ve sjezdovém lyžování Marcel Maxa či stříbrná medailistka z paralympiády ve Vancouveru, sjezdačka Anna Kulíšková nebo již zmiňovaný Martin Jakš. Doufejme, že se v budoucnu najde další nadšenec jako je Emil Kintzl, který rozšíří otevřenou výstavu o novodobé světové úspěchy našeho městečka.

Text a foto: Václav Chabr
(Dále k tématu: *Expozice... - str. 2*)

Expozice lyžařské minulosti

Na vernisáži výstavy Historie lyžování na Železnorudsku 3. dubna 2010 mezi řečníky vystoupil i Karel Hampl, amatérský historik lyžování z Lberce. Jeho řeč odiskuje v plném znění.

Vážení přátelé! dovoďte mně, abych při této slavnostní příležitosti nejprve připomněl situaci, za které poprvé zazněla přibližně taková věta: „A co takhle založit v Rudě lyžařské muzeum?“ Ta věta padla a byla následně důkladně prodiskutována v nadmořské výšce 1300 metrů nedaleko vrcholu šumavského Svarohu, když zde na konci října v roce 2005 instalovala skupina lyžařských nadšenců vedených zde přítomným Emilem Kintzlem informační panel, připomínající slovem i obrazem tragický osud legendární Juránkovy chaty.

Opory výstavy

Za necelých pět let se dnes na tomto místě realizuje záměr vzniklý nad rozvalinami největšího objektu, jaký dokázali vybudovat v období mezi dvěma světovými válkami čeští lyžaři vlastními silami a z vlastních prostředků. Díky tomu, že odvážná myšlenka vyslovená na jednom z šumavských hřebců padla na úrodnou půdu, scházíme se dnes v prostorách železnorudského zámku, kde nezbytné a nemalé náklady na rekonstrukci interiéru na sebe vzalo město Železná Ruda. Zde má rozhodující zásluhu na tom, že se dobrá věc podařila, pan starosta Šneberger a místní zastupitelé – především jim patří poděkování ze strany všech západočeských lyžařů. Starosti s designem celé expozice na sebe vzala paní Marie Kubalíková a my všichni, kteří jsme si lyžařské muzeum „vymysleli“, jsme až v průběhu prací na instalaci jednotlivých velice různorodých exponátů pochopili, že bez její kvalifikovanosti a nadšení pro věc, bychom s těžší dosáhli kýženého výsledku.

Třetí oporou zajišťující definitivní dokončení prací na originální expozici byl

kašperskohorský lyžařský nestor Emil Kintzl. Jeho zápal a obdivuhodná schopnost dotahovat v několika posledních desetiletích obdobné projekty na Šumavě do vítězného konce, slavily i tentokrát v Železné Rudě úspěch.

Lyžaři minulosti

V současné době je v Čechách a na Moravě zřízeno několik stálých expozic přibližujících lyžařskou minulost. Jejich zaměření je převážně regionální. Pravděpodobně jako první byla vystavena historická výbroj prvních lyžců v muzeu ve Vysokém n. Jizerou. Nejobsáhlejší a nejrepresentativnější sbírku představuje lyžařské muzeum zabírající celé přizemí zámku v Mlejnici. Další expozice jsou vystaveny v Novém Městě na Moravě, v Harrachově a nejnověji, od listopadu minulého roku v Albrechticích v Jizerských horách. Ne náhodou mají všechna tato místa jedno společné: patří mezi kolébky lyžování v někdejších zemích Koruny české. Zde je namístě otázka, jak se jeví z tohoto pohledu Železnorudsko? Má i zde lyžařská expozice mířící do minulosti své opodstatnění? Především, že pro věrohodné údaje není třeba chodit daleko.

●Příští zimu uplyne 120 let od chvíle, kdy se na Weissově louce na Špičáku poprvé postavil na lyže zapůjčené Rösslerem – Otovským první český lyžař. Byl to mladý medik František Prokop, syn populárního kantinského a později úspěšného hoteliéra Prokopa.

●V roce 1903 se stal František talentovaný mladší bratr Bedřich mistrem zemí Koruny české v běhu na lyžích.

●V roce 1911 byl uspořádán plzeňskými lyžaři v rámci tzv. Seveřanských her první oficiální závod ve sjezdu na území Čech. Trať byla vedena z Pancíře na Weisovu louku téměř přesně v trase dnešní turistické cesty.

●V roce 1921 byl postaven na úpatí Špičáku

tehdy u nás největší stabilní můstek a v následujícím roce na něm bylo uspořádáno Mistrovství ČSR.

●V roce 1929 startoval plzeňský lyžař Roman Lang jako první Čech v oficiálním závodě ve slalomu. Stalo se tak v rakouském Sv. Antonu v rámci II. ročníku prestižní soutěže nazvané Arlberg – Kandahar Rennen. V roce 1931 uspořádali bratři Langové na železnorudském Belvedéru první závod ve slalomu na Šumavě a jeden z prvních takových závodů v Čechách.

Domnívám se, že uvedená fakta jsou jasnou odpovědí na výše položené otázky. Kdybych se pohyboval ve sféře české politiky, řekl bych, že lyžařská expozice je v Železné Rudě naprosto legitimní. Na závěr si dovoluji vystavit přesvědčení, že vkusná instalace sbírky unikátních lyžařských relikvií významně obohatí toto lyžařské a turistické centrum nacházející se na česko – bavorském pomezí.

MÁJOVÉ OSLAVY

65. výročí konce druhé světové války

si připomeneme druhý květnový víkend u pomníku americké armády před zámečkem.

Den matek

Oslavíme ve středu 12. května v 15:00 v základní škole.

Na setkání se těší Město Železná Ruda se svými partnery.

Esckymácká olympiáda v Hojsově Stráži

Jak je již pravidlem po několik let se i letos konala v Hojsově Stráži dětmi i dospělými oblíbená Esckymácká olympiáda. Letošní ročník uspěl, protože se povedlo počasí, sněhu bylo opravdu hodně a i teplota pro malé i velké sportovce byla přijatelná. Tento rok byla olympiáda obohacena o jednu disciplínu navíc, jednalo se o seznámení se schopností mobilních telefonů číst za pomoci jednoduché aplikace 2D taggy a propojit je s interaktivní akcí, jako je směřování na webovou adresu, stažení požadovaného obsahu či získání dodatečných informací. Pro část účastníků, však tato kategorie nebyla novinkou, protože se s ní seznámili už v létě na Dřevěné olympiádě. Disciplínu připravila nezisková organizace ECHOS v rámci Místní agendy 21 a každý, kdo se jí zúčastnil, vyhrál sladkou cenu, přičemž

tato část soutěže pro Vás nebyla připravena náhodou. V Železné Rudě byla tato novinka pro podporu cestovního ruchu jako první v ČR, kde se jí podařilo zavést v praxi.



Cílem je oživit zájem hlavně mladých lidí o naučné stezky, přírodní a kulturní památky tím, že jim poskytneme interaktivní a mobilní alternativu informačních tabulí.

A kde můžete najít na Železnorudsku jednotlivá zastavení? V okolí Žel. Rudy je umístěno již 21 tzv. zastavení a to 8x přímo v Železné Rudě, 6x v Hojsově Stráži, 7x na Špičáku. Pokud Vás nová technologie oslovila popřípadě byste se chtěli zeptat na další novinky, které se v rámci Místní agendy 21 připravují v lokalitě Železná Ruda za podpory našeho občanského sdružení ECHOS, zveme vás na další kulatý stůl v jarních měsících roku, tentokrát v Hojsově Stráži v budově hasičské zbrojnice. Přesné datum Vám včas sdělíme prostřednictvím obecního vývěsky. Bližší informace na www.echos.cz.

Olga Mitošínková, o.s. ECHOS

Nové domy v Železné Rudě s pozemkem za 2 497 000,- včetně DPH

Cena domu s pozemkem za cenu samotného domu. To je nosná myšlenka společnosti expand holding SE, evropské stavební společnosti, která je autorem projektu levného bydlení: Domy za hubičku. Díky spojení s realitní společností Re/max Magic, která úspěšně obchoduje s nemovitostmi na Železnorudsku, se nyní nabízí unikátní možnost bydlení v nádherné šumavské přírodě ve vlastním domě a to za cenu bytu. Navíc se „Zeleným bonusem“. Protože je tento projekt zaměřen především na rozvoj bydlení pro místní, nebo pro ty, kteří by se rádi místními stali, přinášíme rozhovor s Richardem Kopkášem z realitní společnosti Re/max, který na Rudě bydlí a působí.

Popište prosím, oč se vlastně jedná.

Na začátku se setkaly dvě skutečnosti. Nabídka firmy expand holding SE, která úspěšně realizuje domy a začátkem tohoto roku přišla na trh s myšlenkou stavby cenově dostupných domů a za druhé, že se uvolnily pozemky, původně zamýšlené na stavbu fotovoltaické elektrárny, pod nádražím. Skýtá se proto možnost, vybudovat to, co zde zatím chybí. Příležitost pro místní, kteří by rádi bydleli ve vlastním domě, nebo ty, kteří by se místními chtěli stát. A to vše za cenu samotného bytu. Proto vznikla studie, která řeší 22 parcel s domy a cenou začínající včetně DPH pod 2,5 milionu korun, se všemi přípojkami, komunikacemi, veřejným osvětlením a cyklostezkou, vedoucí skrz tuto novou čtvrť města. Důležitým kritériem bylo vytvořit typové domy, které podtrhují ráz horského městečka s maximálním důrazem na ekologii a energetickou úsporu při bydlení. A to se podařilo.

- Co vše obsahuje cena 2.497.000,- Kč?

Za tuto cenu lze získat: Dům pro pohodlné bydlení 3+kk s obytnou plochou 71 m² „na klíč“ připojený na kanalizaci, vodu a elektřinu, včetně obkladů, dlažeb, vany, WC, umyvadla, baterií, dveří s obložkovými zárubněmi



a plovoucích podlah. Dále jsou v ceně zemní práce kolem domu, okapový chodníček, střecha s přesahem pro horské podmínky, kom-pletní projektová dokumentace a vyřízení veškerého servisu od ohlášení stavby po kolaudaci a to vše na zastřávaném pozemku o cca 530 m².

- O jaký dům se jedná? Není levná cena na úkor kvality?

Tak to rozhodně ne. Jedná se o zděnou stavbu z cihel dovážených přímo od výrobce z Norimberka, který letos oslaví 111 let na trhu. Tyto cihly se používají pro stavbu pasivních a nízkoenergetických domů. Střešní krytina v základu je Bramac, okna jsou plastová pěti komorová, používající rakouský profil Rehau. Elektroinstalace je od českého výrobce ABB. Dlažbu a zařizovací předměty dodává A-keramika Plzeň. Fasádní systém Stomix. Jak vidíte, jedná se o dodavatele kvalitních výrobků. Nepoužívá se dodavatelů materiálů z Polska, či z Číny.

- Jaké domy jsou v nabídce?

Domy za hubičku se nabízejí od varianty 2+kk (52m²) až po patrovou variantu 5+1

(125m²). V nabídce je celkem 8 domů. Nejlevnější dům je za 945.000,- bez DPH a největší (5+1) za 1.745.000,- bez DPH. Vzorový příklad byl na dům 3+kk (71m²), který je za 995.000,- bez DPH. Užívanou variantou pro mladé rodiny je pak přízemní 4 + kk (73,5m²) za 1.075.000,- který, pokud bychom jej vložili do naší nabídky s pozemkem, by vyšel na 2.585.000 včetně DPH. Vše je ale v provedení pro maximální úsporu energií a tím i nákladů na provoz domu. Pokud máte ale projekt svůj, nebo nějaké speciální přání na tvar domu, stavitelé z expand holding SE dovedou zrealizovat i jakýkoli jiný individuální dům.

- Co je to „Zelený bonus“?

Na Šumavě je důležitější než kde jinde, věnovat pozornost zdrojům energie. Využívat co nejekologičtější vytápění a provoz, což je elektřina. Proto na každý dům bude zdarma nainstalován fotovoltaický systém pro výrobu elektrické energie. To umožní částečnou obnovu užívaných zdrojů. A hlavně pro majitele domu další finanční zvýhodnění při provozu domu. - Jaký je časový rámec projektu?

Nejprve musí záměr schválit zastupitelstvo. Pokud se tak podaří, letos bychom rádi začali s realizací 4 – 5 domů, kde by mohli noví majitelé strávit již letošní Vánoce. Zbytek se zahájí letos a realizace bude v průběhu roku 2011 a 2012.

Více informací pro zájemce: Richard Kopkáš - 608122021 Re/Max Magic, richard.kopkas@re-max.cz, nebo na www.domyzahubicku.cz.



Dva nové obchody v Železné Rudě

Jídlo a umění. Asi tak by se daly charakterizovat dva nové obchody, otevřené přímo na pěší zóně v centru Železné Rudy v hotlu Ostrý. Obchod „Ovoce, zelenina, květiny“ majitelky paní Prantlové byl otevřen 25. 3. a v Železné Rudě bude pokračovat v potřebném sortimentu „zelovec“.

V obchodě lze dostat hlavní druhy ovoce a zeleniny za dobrou cenu, například papriku, rajčata, cibuli. Mají tu i pravý domácí chléb, kulatý a pomoučeaý, připomínající staré dobré časy, kdy chléb mival ještě hutnost a vůni domova. Kromě toho je tu k máni dárkové zboží a květiny. „Od půli dubna sortiment rozšíříme o balkónové květiny. Budeme rozšiřovat i sortiment ovoce a zeleniny,“ říká Josef Prantl, který tu prodává. Do Železné Rudy dojíždí z Klatovska. Prantlovi jsou zároveň pěstitelé zeleniny, ovoce a květin. A tak přes léto budou ve svém železnorudském krámě prodávat také

například domácí papriky, rajčata a kedlubny. Otevřeno je denně 9-17 hod., V sobotu zatím jen 9-13 a v neděli 9-17. Případné dotazy jsou majitelé připraveni zodpovědět na tel. 722461877.

Druhý obchod má na štítě „Keramik Art“. Tedy umění z keramiky. Pamětníci v téhle souvislosti jistě vzpomenou na prodejní galerii Unica s keramikou, která patřila mezi nehezčí obchody Železné Rudy.



Dnes tedy máme takový obchod v menším provedení přímo na pěší zóně. Majitelka Lenka Prachařová je rozeřá Plzeňáčka, v Železné Rudě nyní bydlí a Keramik Art otevřela 12.3. Otevřeno je v pracovní dny (pondělí až pátek) od 10-12 a od 13-17. Je tu k dostání plno hezkých věcí jako třeba ručně malované hrnčky, kávové nebo čajové servisy, džbány, mističky nebo talíře. Také se tu prodává celý sortiment přívěsků s chirurgické oceli nebo spony do vlasů. Zaujala mě třeba tvarově originální slánka a pepřenka. Je tu k dostání i umělecká grafika. „Každý kus je originál,“ zdůrazňuje Lenka Prachařová. „Vyrábíme i na zakázku podle vlastních návrhů zákazníků,“ říká a pochvaluje si rozumnou cenu za nájem v hotelu Ostrý. Prachařová počítá s rozšířením sortimentu o něco „typicky železnorudského“ a o věci od dalších výrobců. K Šumavě má vztah. „Líbí se mi zdejší příroda, ale mám také ráda Plzeň,“ uzavírá majitelka. -ch-

Ze vzpomínek se žít nedá...

(Dokončení z minulého čísla)

Mám dojem, že tradice MDŽ nás nesmyslně opustila a dal se jí punc oslav komunistického režimu. Jako muzikant jsem se účastnil mnoha těchto oslav včetně v roce 1969 na zámku v Mikulově, kde jsem vojáčil, a nikde to nebyla oslava režimu. V Železné Rudě se slavilo v restauraci U Princů. Sál praskal ve švech. Večer zahájily děti místní školy s pásmem básniček a písniček maminkám. Pak nastal zlatý hřeb. Místní ochotníci nejdříve s estrádami, pak ucelenými tematickými a satirickými pásmi a nakonec skutečné divadlo.

Škoda, že rokem 1989 skončila úspěšná a dlouhá era místních vynikajících ochotníků. Přiznám se, že jsem osobně zklamán, když jsme se s panem Písařem - posledním principálem zdejšího souboru - pokoušeli oživit tradici ochotnického divadla. Snad jsme příliš zestárlí, snad je nám líto času nebo peněz, které by nám utekly, když bychom někdy zkoušeli? Ovšem kde také hrát?

V casinu? V zavřeném restauraci Šumava? Na ulici?

Vraťme se však k měsíci březnu. Na první jarní den se vycházelo ze školy se smrtkou a pochovávala se zima. Hezký svátek se zpěvy a radostí. Hned 1. dubna byl svátek vtipalků, šprýmařů a lhářů. April. Mohl bych o něm napsat spousty řádků, ale stačí vzpomenout, kolikrát jsme někoho napálili a nebo on nás. Velkonocce se slaví posud. Znáte. Tak jen vzpomínka na dětství, kdy jsem od zeleného čtvrtku až po bílou sobotu chodil řehtat a po celé vsi ráno, při obědě a klekání se nesl šílery racht řehtaček, klepaček a dětského jekotu a pískotu.

I v našem městě se 30. dubna stavějí máje a páli čarodějnice. Je prima, že den poté nemusíme brzy ráno vstávat a jít povinně do průvodu manifestovat s mávátky. Květen byl dobou májových veselí, kdy se po vsích chodilo s věnečkem: z jarních živých rostlin a „nevěsta - panna“ zvala obyvatelstvo na

večer na májovou zábavu. V Železné Rudě, díky železnorudskému klubu, vznikla nová tradice: Oslavy osvobození města americkou armádou. Jsem přesvědčen, že na 2. světovou válku by neměly zapomenout ani generace, které ji nezažily.

K měsíci červnu jen dvě vzpomínky. Konec školního roku, vysvědčení a hlavně u nás v Habartících pouť na sv. Petra a Pavla. Tolik šesti najednou v době dětství: začátek prázdnin a pouť s kolotoči, houpačkami a střelnici. U nás se šelší příbuzní, bratrance přijeli z měst na prázdniny a my nemuseli dva měsíce do školy. Pokud bude zájem z řad čtenářů i vydavatele, pokračoval bych příště druhým půlrokiem tradice vzpomínání.

František Strnad, spolumajitel pivovaru a hotelu Belveder, Železná Ruda

Poznámka redakce: Zájem máme, Františku. Tradice je nutné cítit i v naší rychlé době.

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem je akce pořádaná Klubem dětských knihoven SKIP a Svazem knihovníků a informačních pracovníků ČR. Koná se na oslavu výročí narození dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena a snaží se podpořit



dětské čtenářství. První Noc s Andersenem proběhla v roce 2000 v uherskohradištské knihovně. Měla velký ohlas, a tak se postupně přidávaly i další knihovny. K 10. ročníku se letos připojilo 440 knihoven a 264 škol v České republice, dokonce i 3 knihovny ve Slovinsku, 38 v Polsku a 121 na Slovensku. Kolem 40 000 dětí se letos 26. března večer účastnilo mnoha scetěžl, společných čtení, nočních výprav a následně přespávalo v knihovnách.

Letos poprvé se Noc s Andersenem konala i v Železné Rudě. Poslední březnový pátek, v 18 hodin večer, po první jarní bouři, se sešlo 28 dětských účastníků se spacáky a karimatkami v knihovně. Zpočátku se děti seznamovaly s postavou H. Ch. Andersena, pak společně přečetly několik jeho pohádek, případně vyprávěly ostatním obsahy jeho

dalších známých pohádkových příběhů. K občerstvení dostaly děti výbornou pizzu z pizzerie U Michala, které za všechny děkují. Starší děti pomohly spřipravou noční cesy za pokladem po chodbách školy. Bohužel celý večer přšelo, tak jsme nemohli podniknout noční dobrodružný výlet ven. Ale i hledání tmavých školních chodbách děti moc bavilo. Jako odměnu za velmi dobré chování děti před usnutím viděly pohádku Sněžná královna. Pak se uložily do spacáků mezi regály knih. Ráno po snídani probíhala básnická soutěž, ti nejkvalitnější obdrželi dárečky. Rodiče si malé nocležníky vyzvedli mezi 8. a 9. hodinou ráno. Velký dík patří Mirce Valešové, vychovatelce ze školní družiny, která byla ochotná mi s dětmi vydárně pomoci a také v knihovně přenocovat. Martina Najmanová, knihovnice



Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskasluzba.cz, e-mail: hssumava@horskasluzba.cz



Vážení čtenáři,

5. dubnem 2010 byl ukončen provoz v zimních střediscích na celé Šumavě a Horská služba ukončila svoji zimní záchrannou činnost ve sportovních areálech a přechází na tzv. letní režim. V této zimní sezóně zasahovali záchranníci horské služby celkem u 788 případů. 228 těžce zraněných osob museli předat Zdravotnické záchranné



Mezinárodní lavinový kurz v Krkonoších Luční boule

službě k transportu a dalšímu ošetření ve zdravotnických zařízeních. Ve třech případech musel zasahovat vrtulník Letecké záchranné služby a transportovat těžce zraněné na specializovaná pracoviště traumacenter do fakultních nemocnic. Bohužel i letošní zimní sezóna si vyžádala daň nejvyšší v podobě úmrtí dvou návštěvníků našich hor. Příčinou těchto úmrtí bylo selhání srdce a těžké podchlazení.

24. března je slaven jako Den Horské služby. K tomuto datu se sjíždí do Krkonoš dvoučlenné hlídky záchranníků horských služeb ze všech koutů našich hor a jejich kolegů ze zahraničí. Položením květin

u pomníku Hanče a Vrbaty a uctěním památky záchranníků Jana Messnera a Štefana Spusty, kteří zahynuli v roce 1975 při záchranné akci na úbočí Sněžky, je odstartováno dvoudenní měření sil a připravenost záchranníků v technických disciplínách a v ošetřování pacientů. Fyzická etapa dvoučlenných hlídek v délce 24 kilometrů s převýšením 1650 metrů prověří fyzickou zdatnost jednotlivých záchranníků. Po náročné fyzické etapě následují technické disciplíny, obří slalom dvojic a jízda se svozným prostředkem. Závěrem závodu je ošetření a transport zraněného, pod přísným dohledem a hodnocením členů lékařské komise HS ČR. Celkem se XXXIII. ročníku memoriálu Jana Messnera a Štefana Spusty zúčastnilo 31. hlídek z České republiky, Polska

a Slovenska.

Š u m a v u reprezentovali tři hlídky. Nerozlučná dvojka bratrů Kocumů obsadila v náročné konkurenci 5. místo. Další členové naší výpravy obsadili 28. a 29. příčku v celkovém hodnocení. Naši chlupci se dokázali



Mezinárodní závody HS v Krkonoších - bratři Kocumové, obří slalom dvojic se svozným prostředkem



Start fyzické etapy MZ HS v Krkonoších

na tento fyzicky a technicky náročný závod dobře připravit a reprezentovali Šumavu na jedničku.

Od pondělí 29. března do pátku 2. dubna 2010 probíhal na Luční bouli v Krkonoších Mezinárodní lavinový kurz, zaměřený na výcvik lavinových psů. Kurzu se zúčastnili téměř tři desítky

zastupoval Pavel Aubrecht a Václav Cypro ml. Celý kurz byl zaměřen na vyhledávání zasypaných osob v různých podmínkách, včetně lavinové cvičné akce v Modrém dole. Praktickým ukázkám práce psovodů a cvičné lavinové akci přihlížel i policejní prezident Policie ČR a ředitelé jednočlenných Krajských ředitelství Policie ČR, kteří se předtím zúčastnili společné porady s vedením HS ČR zaměřené na vzájemnou součinnost a spolupráci obou složek.

Michal Janďura, náčelník Horské služby Šumava



Mezinárodní lavinový kurz v Krkonoších, luční boule, výcvik za použití vrtulníku PČR

Číslo / ročník: 4 / 5

období: 5. březen – 4. duben 2010



HASIČI města ŽELEZNÁ RUDA

www.HASICIZR.cz
 mobil: 724 347 596
 pevná: 376 397 150 e-mail: HASICIZR@seznam.cz



INTEGROVANÝ
ZÁCHRANNÝ
SYSTÉM 112



HASIČSKÝ
ZÁCHRANNÝ
SBOR 150



ZDRAVOTNÍ
ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA 155



POLICIE
ČR 158

Vážení čtenáři,

skončila nám sezóna a tím pádem zde téměř ustal i cestovní ruch. Poslední nehody, které v souvislosti s lyžařskými výpravami zaznamenali, byly počátkem března... pomalu se opět přibližuje sezóna uklizení zahrádek, půd a pálení všeho možného. Případná pálení nezapomínejte ohlásit, aby zbytečně nedocházelo k planým výjezdům naší jednotky.

Události za období: 5. březen – 4. duben 2010

3x Dopravní nehoda

5x Technická pomoc

6.3.2010 – Dopravní nehoda dvou osobních automobilů, která se stala na sjezdu z Nejvyššího bodu. Při čelním střetu byla jedna osoba zraněna lehce a došlo k únikům provozních kapalin. O zraněného se postarala ZZS Klatovy, naše jednotka provedla po příjezdu protipožární opatření a uklid uniklých provozních kapalin. Po dobu řešení nehody Policií ČR naše jednotka řídila dopravu kyvadlově jedním jízdním pruhem. Po ukončení řešení nehody ze strany Policie jsme pomohli odstranit hevarované vozy odtahové službě a uklidili znečištěnou komunikaci.

6.3.2010 – K další dopravní nehodě dvou osobních automobilů došlo ještě tentýž den odpoledne pod obcí Javorná. Ve výjezdu z ostré zatáčky řidič automobilu dostal smyk a bočně trefil protijedoucí osobák. Při této nehodě nedošlo k žádnému zranění ani únikům látek. Po dobu řešení nehody Policií ČR jsme opět řídili provoz kyvadlově jedním jízdním pruhem a po jejím vyřešení jsme pomohli s vyproštěním jednohospadlého automobilu, který po nárazu skončil v závěji. Druhý odvezlo vozidlo odtahové služby.



8.3.2010 – Naše jednotka byla požádána o asistenci při transportu zraněného pacienta z těžko přístupného terénu v ulici Sklářská. Úzkými uličkami by pacient snesen několik desítek metrů do vozu ZZS Klatovy.



8.3.2010 – Odstranění ledových převisů z budovy bývalého městského úřadu. Pomocí automobilového žebříku naše jednotka vylezla ke střeše domu a ledové převisy stránila

26.3.2010 – Odstraňování následků dopravní nehody osobního automobilu nad Autocampem. Řidič se svým vozem sjel mimo vozovku, narazil



Do sněhového mantinelu a přepadl na bok. Z vozidla vytekl olej a PHM, které byly pomocí sorbentu odstraněny. Po vyšetření nehody jsme pomohli s odstraněním pomuchlaného vozu. Nehoda se obešla bez zranění.

- 27.3.2010** – Po telefonickém oznámení na náš služební telefon, vyjela naše jednotka k otevření zabouchnutých dveří v domě na Špičáku. Uvnitř se nacházel volně pobíhající pes. Pomocí speciálního nářadí a za dohledu Policie ČR byl byt otevřen.
- 28.3.2010** – Asistence ZZS Klatovy s transportem nadměrného pacienta do vozu ZZS.
- 29.3.2010** – Asistence ZZS Klatovy s transportem nadměrného pacienta.

Hasičský ples:

Pokud se nepletu, tak se letos konal v řadě již 9. ples našeho sboru. Po loňském úspěchu a kladném hodnocení jsme nemohli zvolit jinak, než opět hotel Belveder (www.hotelbelveder.cz), jakožto místo jeho konání.

Hojná účast, krásné dívky, výborná hudba kapely Contact, domácí vařené pivo a k tomu ještě tombola. Co víc si přát? Prostě pohoda, paráda... Pokud jste ještě neviděli fotky, jsou na našich stránkách v galerii „Soutěže, zábava a ostatní“

A ještě seznam sponzorů (seřazeno náhodně).

Děkujeme: Cukrárna Sněhurka, Lyžařský areál Alpalouka, OD SPAR Šmíd, Trafika TABA-Tip, Coalex s.r.o., Prádelna Mabet Sušice, LA Samoty – p. Lučan, Šumava Tour – p. Vonásek, Hotel Böhmerwald, Železářství Zíka, p. Kořán, RWE Transgas, Lyžařský areál Nad Nádražím, ZKD Sušice, p. K. Hanzlík, Stavebniny Nový, ALMA, Bowling-Bar CALCIO, Hotel KARL, Penzion Sládek, p. Peřl, Hotel Horizont, Lyžařský areál Belveder – p. Topol, GECCO – p. Tořarová, BONVER – p. Altman, Kiosk u Sekyrek, Hosišinec u Larví – p. Larva, Penzion M+K, p. Krs, ADLER Shop, p. Ševelím, p. Řehulka, Cash and Carry – p. Kroupa, Cukrárna Roklan, Kavárna ve dvojkách, Zverimex AkvaTina, p. Ivan Hlaváček – Starý přítel Šumavy, SportSevis Ski areál Špičák, Taxi D – p. Kochmann, RIXI – vojenská zotavovna, Sl. Denková, Ski Areál Vaissovna, Kvetinářství u Hrdých, Reznictví Šneberger, HamkiriGang



Cvičení v Klatovech:

Cvičení v Klatovech, kterého jsme se zúčastnili, mělo procvičit tvoření útočných proudů, záchranu osoby a použití dýchacích přístrojů. Společně s námi se cvičení zúčastnila JSDH Hojsova Stráž, JSDH Klatovy – Luby a JSDH Klatovy, která cvičení pořádala.



Úkolem bylo vytvoření jednoho útočného proudů do podkrovní silně zakouřené objektu bývalé zdravotnické školy v Klatovech a simulování hašení.

Následně byl proud stažen a stejná skupina se vydala na záchranu pohřešované osoby. 80Kg těžká figurina byla nalezena v prostoru školních šaten a pomocí nosítek evakuována mimo budovu.

Na závěr cvičení jsme prakticky vyzkoušeli vyváděcí masku Deger, kterou se evakuují civilní osoby ze zakouřené prostředí. Masku je připojena ke vzduchovému přístroji zachraňujícího hasiče.



Po odvětrání budovy jsme si ještě prakticky vyzkoušeli vylamování zámků a otevírání uzavřených prostor pomocí speciálního nářadí.

Pozvánka na stavění máje:

Každý rok udržujeme tradici stavění máje. Nejinak tomu bude letos. Posledního dubna se bude konat tradiční stavění máje u naší hasičárny. Pozvánka bude na našich webových stránkách.

Zpravodaj: Filip Brož

**PRODEJ PNEUMATIK
A ALU DISKŮ**
Dovoz zdarma !!
Filip Šimčík

Belvederská 206, Železná Ruda 34004

mobil: 603 886 051

e-mail: info@pneu-plzen.cz

www.pneu-plzen.cz



DUBEN 2010

PŘIPRAVUJE IS HARTMANICE



Setkání důchodců

Město Hartmanice připravuje na sobotu 17. dubna tradiční setkání důchodců. Město zajistí dopravu pro občany z okolních osad a rozvoz účastníků domů. Seniorská čeká kulturní program a večeře ve školní jídelně, k tanci poslechnu hraje pan Jandovský.

Svoz velkoobjemového odpadu

Na 22. května je naplánován jarní svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Hartmaničtí občané budou shromažďovat odpad na zadní část parkoviště u hotelu Vintřít, svoz odpadu z okolních osad zajistí firma RUMPOLD. Bližší informace budou včas zveřejněny.

Potřebujete kominíka?

Po delší době má město Hartmanice opět svého kominíka. Je jím pan Ladislav Duda z Hor Matky Boží. Do Hartmanic bude jezdit dvakrát ročně. Vyčistil zde komíny v březnu a přijede zase v říjnu. Kdo by ale potřeboval je-ko služeb dříve, může se s ním domluvit na telefonním čísle 739 419 534.

Horská synagoga zahájila sezónu

Od prvního dubna je hartmanická synagoga otevřena od úterý do pátku vždy od 9:00 do 18:00 hodin. V neděli 18. dubna od 14:00 hodin uvede divadelní hru Královna Ester, se kterou se představí divadlo Feigele, které již čtvrt století působí při Židovské obci v Praze. Vstupné je dobrovolné.

K praktickému lékaři se v Hartmanicích můžete objednat

Pacienti praktického lékaře MUDr. Jona, kteří plánují návštěvu jeho ordinace, se mohou předem objednat osobně nebo telefonicky na čísle 376 593 220. Tak budou mít jistotu, že budou ošetřeni v dohodnutý čas

a nebudou muset sedět v čekárně, než na ně přijde řada. Tomu, kdoueni objednaný, nenůže lékař zaručit vyšetření v požadovaný den. Akutní případy lékař ošetřuje mimo pořadí a samozřejmě bez objednání, tito pacienti by však měli přijít na začátku ordinace doby. MUDr. Jon ordinuje v Hartmanicích v pondělí v sudý týden od 7:00 do 9:00 hodin především pro akutní případy, v pondělí v lichý týden od 11:00 do 18:00 hodin, v úterý od 10:00 do 13:00 hodin, ve čtvrtek od 7:00 do 10:00 hodin a v pátek od 11:00 do 14:00 hodin. Ve středu v Hartmanicích neordinuje. Objednat se na určitou hodinu je možné i v ordinaci dětské lékařky.

Sbírka Pomozte dětem!

Hartmanický skautský oddíl Gabrey se ve dnech 2. a 3. dubna zapojil do celostátní sbírky Pomozte dětem! uzeb Skautské kufátko v Hartmanicích. Výtěžek byl 4 222 korun. Děkujeme všem, kteří přispěli do sbírkové kasičky.

Dana Reindlová, Městské informační středisko Hartmanice

tel.: -420 376 593 059, e-mail: ishartmanice@muhartmanice.cz

Pronájem nebytových prostor
Město Hartmanice vypisuje výběrové řízení
na pronájem nebytového prostoru
v Hartmanicích čp. 44 (nyní prodejna
průmyslového zboží). Prostory jsou
k dispozici od 1. 7. 2010. Bližší informace
jsou zveřejněny na úřední desce na
www.muhartmanice.cz.

Z hartmanické základní školy

Stále častěji slyšíme varovné zprávy o zhoršující se jazykové úrovni a vybavenosti našich žáků v mateřském jazyce. Tato slova jsou z velké míry pravdivá, proto je na druhé straně velmi potěšující, že se stále najde řada žáků, kteří mají o český jazyk zájem. Naše škola se v nedávné době zúčastnila hned tří češtinařských soutěží. V Plzni se dvě žákyně naší školy zúčastnily soutěže Mladý Démosthenes, což je mluvnická soutěž, jejímž smyslem je podpořit a zlepšit komunikační dovednosti žáků základních škol. Autorkou myšlenky je známá moderátorka Jana Adámková. Každý soutěžící si musí připravit vlastní atorský text, který později přednese před porotou. Hodnotí se řada složek projevu, jako např. originalita textu, přednes, výraz a podobně. Na podobné myšlenky je postavena i recitační soutěž, kde ovšem děti přednáší texty již publikované. Okrskového kola v Sušici se zúčastnilo deset žáků naší školy. Poslední akcí pak byla účast v okresním kole olympiády z českého jazyka. S velmi náročnými úkoly se tu setkala dvě naše děvčata z deváté třídy. Obě dívky si vedly velmi dobře. Zejména 7. místo Jolany Baldové z 24 zúčastněných je pěkným úspěchem. V rámci plnění další etapy projektu ESF jsme nyní pokračovali v plnění dalších úkolů na téma



„Zpracování produktů užitkových zvířat.“ Tentokrát jsme se naučili zpracovat neošetřené kravské mléko na tvaroh. Žákyně šesté třídy nejprve zkyslé mléko zbavily smetany a na obrácenou židli vyvázaly plenu. Do pleny vlyly mléko. Do druhého dne nám pěkně odkapala syrovátka a oddělila se tak od pevné složky, kterou ještě děvčata vymáčkala. A domácí tvaroh byl na světě. Druhý den přišli kuchaři z druhé a čtvrté třídy a z tvarohu vykouzlili tři druhy zdravých pomazánek. Budapešťskou, pažitkovou a ostřejší česnekovou. Těmi pak nazdobili chuťovky a hostina mohla začít. A myslíte, že syrovátka se

vyliha? Kdepak! Z té šikovni kuchaři s paní učitelkou Káňovou uvařili výbornou šumavskou kyselku. Že vlastní výrobky chutnaly, o tom není pochyb! A navíc, vyzkoušeli jsme si postupy, které se za našich prababiček běžně na šumavské vsi používaly a dnes jsou již zapomenuté.

ZŠ Hartmanice



Ze školy i za školou

Naši školu navštívil olympionik Martin Jakš

26. 3. navštívil úspěšný olympionik Martin Jakš naši ZŠ. Setkání se zúčastnila i veřejnost. Žáci měli možnost sáhnout i na medaili, která byla vážně těžká. Po krátkém proslovu ředitele Ctirada Drahoráda a železnorudského starosty



Míchala Šnebergra pár slov pronesl i sám Martin. Veřejnost i žáci měli možnost zeptat se na cokoli, co je zajímalo. Když už se nikdo nechtěl na nic ptát, proběhla dlouho očekávaná autogramiáda.

Ředitel školy Ctirad Drahorád s olympijskou medailí Martina Jakše
Foto: Lenka Šnebergrová

Školní výlet do Plzně

8. dubna 2010 se druhý stupeň naší ZŠ zúčastnil výletu do Plzně. Původní program dne zahrnoval film Avatar ve 3D provedení, Technanii a návštěvu Západočeského muzea s výstavou o Době ledové. Nakonec vše bylo jinak. Místo Avataru jsme viděli Alenu v říši divů, také v 3D provedení, a protože Alena je kratší než Avatar, stihli jsme se podívat i do zákulisí kina. Na Technanii jsme se vůbec nedostali a jediné, co z původního programu zůstalo, byla výstava o Době ledové. Výstava nás ale zklamala, čekali jsme, že bude větší, zábavnější a více zajímavá. Měli jsme celkem čva asi hodincové rozhody, jeden v Plzeňské Olympii a jeden na plzeňském náměstí. Rozhody jsme si maximálně užili.

Anketa k výletu

1. Jak se ti líbil výlet do Plzně?

- Dobry, ale v ty Době ledový mohlo být víc zvířat. (Denisa S., 13 let)
 - Bylo to dobrý, ale výstava Doby ledový mohla být zajímavější (Standa N., 13 let)
 - Pohodový den s příjemným počasím. (Sofie Č., 15 let)
 - Mě se to až tak nelíbilo. (Hynek N., 14 let)
 - Dobry. (Josef D., 15 let)
 - V pohodě. (Pavla R., 12 let)
 - Dobry, až na to muzeum. (Julie H., 11 let)
 - Jo, celkově ten nápad byl super. Hlavně za všechny děkují učitelskému sboru, který nám to vůbec umožnil. Jediný, co mě mrzel je, že jsme nakonec nejeli na Technanii, na kterou jsme se těšili. Ale jinak to bylo fakt hezký. (Bára F., 13 let)
- #### 2. Chtěli byste nějaký podobný výlet?
- Určitě. (Matěj F., 14 let)
 - Chtěla bych, ale chtělo by to delší rozhody. (Anička Ph., 13 let)
 - Ano, ale chtělo by to něco zajímavějšího než výstava Doby ledové. (Ivana D., 14 let)
 - Samozřejmě, bylo to super, chceme určitě znova. (Tomáš N., 14 let)

Mladí zdravotníci navštívili záchranou službu v Železné Rudě

18. 3. 2010 navštívili potěti za tuto zimu zdravotníci ze ZŠ Železná Ruda stanoviště záchrané služby v Železné Rudě. Záchranáři mladým zdravotníkům ukázali resuscitaci (dýchání z úst do úst, masáže srdce), pevné nové dlahy, měření tepu a tlaku. Na figuríně si zdravotníci zkusili sami provádět resuscitaci. Pracovníci záchranky jim také ukázali přístroj na dýchání a přístroj, kterým se vypouští vzduch z dlahy. "Nám se to moc líbilo, protože my jsme se učili resuscitaci jako předlékařskou pomoc trochu jinak," řekli zdravotníci. A nakonec mladým zdravotníkům ukázali záchraný vůz, kde dětem změřili tlak a tep. "Dozvěděli jsme se hodně nového, každý z nás by se z toho měl poučit," řekla členka zdravotnického kroužku Markéta Myšková.



Všichni zdravotníci byli určitě rádi, že stanoviště záchrané služby navštívili.
Markéta Myšková a Kristýna Strouhalová, zdravotnický kroužek

Recitační soutěž

Děti z 1. i 2. stupně se v aule naší ZŠ zúčastnili recitační soutěže. Za druhý stupeň se do okrskového kola dostala Karin Nováková a umístila se na 2. Místě, potom postoupila i do okresního kola, kde bohužel neuspěla.

Ale za účast jí děkujeme a gratulujeme.

Sportovní gymnastky v Klatovech

Ve středu 24. 3. 2010 se v Klatovech konal okresní přebor škol ve sportovní gymnastice. Naši školu reprezentovaly žákyně z 1. i 2. stupně, které připravují paní učitelka Jana Prošková a pan ředitel Ctirad Drahorád. Za 1.-3. třídu cvičily Pavla Podroužková, Tereza Fischerová, Klára Cyránková a Adéla Zelenková. 4.-5. třídu zastupovaly Aneta Podroužková, Michaela Vrbasová, Leona Marešová a Jana Halamová. 8.-9. třídu reprezentovaly Veronika Vrbasová, Petra Vidláková, Klára Novotná a Kristýna Staninová. Z dospělých nás podporili, fotografovali a případně i natáčeli, paní učitelka Prošková, pan ředitel a někteří z přítomných rodičů našich gymnastek.

A jak byly gymnastky úspěšné? V soutěži družstev se žákyně 1.-3. třídy umístily na 8. místě, žákyně 4.-5. třídy na 3. místě (viz foto) a žákyně 8.-9. třídy na 3. místě. V soutěži jednotlivců se ve svých kategoriích na 6. místě umístila Michaela Vrbasová a na 5. místě Veronika Vrbasová. Rok 2010 byl z pohledu našich gymnastek úspěšnější než rok předešlý.



Aneta Podroužková a Michaela Vrbasová, 5. tř.

Za školou

ŠA BURGER

Všichni žáci si velmi oblíbili nový fastfood ša Burger. Už název napovídá, že to má něco společného s oblíbeným seriálem The Simpsons. Na stěnách uvnitř jsou namalované postavy ze Simpsonů a jídla se jmenují také podle postav ze seriálu. Jsou tam levná a dobrá jídla i pití a proto si ša Burger oblíbilo hodně lidí, jak starších, tak mladších. Ša Burger má také rozvoz, ale objednávka musí být nad 99 Kč. To ovšem vůbec nevadí a ša Burger můžeme jenom doporučit.

Taneční vystoupení žáček 2. stupně v hotelu Kolibřík

Holky z 2. stupně naší ZŠ vystoupily se svojí taneční skupinou v hotelu Kolibřík (zrovna když byl rybářský báň). Už i minulý a předminulý rok vystupovaly a všechny sestavy si vymýšlejí samy. Tento rok chtějí mít rozhodně taky hodně vystoupení a proto pilně cvičí. Ředitel školy jim dovoluje cvičit v aule a za to mu moc děkují. Sami jsme rádi, že holky vystupují, a proto reprezentují naši školu! =) *Autoři stránek: Veronika, Zlata, Jiří, 8. tř. a autorky uvedené u článků*

Exkurze do Italského Aldena

V letošním roce na jaře základní škola uspořádá školní exkurzi do družebního severoitalského Aldena v provincii Trentino. Myšlenkou celé akce je navázání přátelství, prohloubení jazykových znalostí a získání nových poznatků. Program: 26.4. se odjíždí a do Aldena se dojede někdy kolem 18. hodiny. Další den bude celodenní výlet do hor rebo k jezeru Lago di Garda. V dalších dnech se uskuteční výlet do Verony, návštěva družební základní školy a 30.4. se okolo 19. - 20. hodiny opět dostaneme do Železné Rudy. Bydlet budeme v hotelu a pár žáků v rodinách. Jako pedagogický dozor jede Ctirad Drahorád - vedoucí exkurze Lucie Kulhánková, Eva Hladíková a Šárka Štádlarová. Jako tlumočnick jede Vlastimil Štochl a jako lékař jede Tomáš Lehenhart. Dopravu zajišťuje Šumavatur - pan Vonásek. Bude nás to stát 2000 Kč a my děkujeme škole, městu a Itálii, že se do takového krásného státu jako je Itálie můžeme dostat. =)

Žijí mezi námi

Paň Dagmar Blechová

Tentokrát Vám představíme energickou paň, knihovnicí a amatérskou meteoroložku z Hojsovy Stráže. Při setkání působí naprosto nezdolným dojmem, nabízí se mi charakteristika „stále mladá pamětnice“. Sudičky ovšem paň Blechové nepřichystaly pohodlný život. Posuďte sami.

Dagmar Blechová se narodila 26. listopadu 1933 v Hranicích na Moravě. „Moje dětství bylo pestré,“ vypravuje. „Maminka byla zapřísáhlá Češka, do konce války se nenaučila ani slovo německy. Tatínek po obou rodičích Němec, srdcem ale Čech, za první republiky důstojník Československé armády se začátkem války musel rozhodnout mezi rozvodem a přistoupením k Němcům. O rozvodu nechtěl ani slyšet!“

Ve škole za války

Nastalá situace velmi změnila život i malé Dáše. První třídu absolvovala v české škole, ale jako dcera Němce musela být podle úřadů vzdělána německy. Tak prázdniny po první třídě trávila s německým učitelem, aby pochytala aspoň základy němčiny a také aby se naučila psát švabachem. Do německé školy chodila i s německými dětmi ze Sudet. K tomu připojuje vzpomínku: „S německými dětmi z Říše jsme problémy neměli, ale ti sudeti – pro ně jsme byli méněcenní Němci. Tatínkovi jsem v těch letech způsobila nejednu nepříjemnost, protože jsem nezdravila zdvižením ruky a odmítala jsem chodit do jakýchkoliv německých spolků a táta to pak musel žehlit.“

V roce 1945, v druhé městánce, přišly předčasně prázdniny. V září pak návrat do druhé městánky české školy. Ale vůbec ne klidný. Ředitelka školy zařadila Dagmar jako Němku do třídy pro méně schopné a sociálně slabé děti. Naštěstí třídní učitelka nepodléhala dobovým emocím a pomohla Dáše k přestupu na gymnázium. V září 1946 tak potřeťi začínala stejný školní ročník. Maturovala pak v roce 1953. Ale rodina stále neměla klid. Tatínek, přestože za války mnoha lidem pomohl před perzekucemi, se dostal do lágru, kde se nakazil tuberkulózou. Dřív než Dáša stačila cdmaturovat, zemřel. Těsně po maturitě se matka s dcerou musely vystěhovat

z bytu 2+1 s komorou pro služku – nadměrného, do 1+1. Studium medicíny nebo farmacie, což bylo Dášiným přáním, nepřipadalo kvůli původu v úvahu. Navíc přednost na všech vysokých školách začaly v roce 1953 mít dělnické kádry z jednoročních přípravných kurzů. Dagmar tedy nastoupila do zaměstnání.

Z Moravy na Železnorudsko

S manželem se seznámila v době jeho studií na lesnické škole v Hranicích na Moravě. Původem Kladeňák se zamiloval do Železnorudska a po maturitě šel pracovat nejprve na Tachovsko a pak do Hojsovy Stráže. Ponávratu z vojny se v roce 1957 vzali a 30. dubna 1958 se paň Blechová přistěhovala za manželem. Hojsova Stráž tehdy byla koncem světa. „Nebyla tu ještě ani asfalta, tu dělali až v roce 1959,“ připomíná. „Byla jsem z toho v šoku, nic, na co jsem byla z města zvyklá, tu nebylo.“ Nevěděla nic o chovu domácího zvířectva, všechno se ale s pomocí hodných sousedek naučila. Spolu s manželem pracovali na hojsoveckém poleší. „Manžel dělal vedoucího a já technika. Kancelář a byt jsme měli v jednom domě. Nám to tak vyhovovalo.“ Později s mladou rodinou bydlela i babička z Hranic. Paň Blechová rozuměla kancelářské práci, ale vše o lese se musela naučit. Pustila se proto do dálkového studia. Po roce jej však musela zanechat, protože manžel postihl infarkt. „K tomu péče o děti, nemocnou maminku, zastupovat vedoucího poleší a ještě k tomu studovat, to dohromady opravdu nešlo.“

Rány osudu

Od roku 1970 s nástupem strojnío zpracování dat (předzvěst počítačové éry) začala pracovat v Železně Rudě. Do roku 1980 žila rodina celkem poklidně. Pak se obě dcery krátce po sobě vdaly a odešly z domova. V roce 1982 se manžel rozhodl vystavět

vlastní dům, aby s manželkou měl kam odejít na důchod. A tehdy zlotrošný osud kruté zasáhl. Po roce stavby paň Blecha náhle zemřel. Starší dcera s manželem se vrátila k matce a společně dům dobudovali. V roce 1988 se do Hojsovy Stráže vrátila mladší dcera. Další deset let o sobě zlý osud nedal vědět. A pak rychle za sebou přišly dvě rány. Smrt mladší dcery a invalidizující úraz vnučka. Soudržnost rodiny pomohla paň Blechové tyto rány přežít. Posteskně si, že všechny slzy už spotřebovala, ale rychle mění téma a chlubi se, že je čerstvou prababičkou a v červenci bude dvojnásobnou. Mezi řeči zmíní i názvy chorob, s nimiž se potýká, ale rozhodně se jimi nenechává válcovat. Věnuje se řadě zálib, plete, háčkuje, čte, luští křížovky a Sudoku. Dlouhá léta spolupracuje s Českým hydrometeorologickým ústavem jako dobrovolný pozorovatel. Největší zálibou jsou ale vnučata a pravnučata.

Vítané změny

Mezi vzpomínkami zazněla i ta na KSČ.

Přes členství v této straně měla k ní řadu výhrad. Od popravy Dr. Horákové přes historii nátlakového zaktádáři JZD po zdánlivě méně závažné jevy jako zákazy sledování německé televize, šmírování na oslavách osvobození americkou armádou nebo vynucovaná hlasování na schůzích, až by členové řádně věděli, o čem mají hlasovat. Paň Dagmar v životě poznala, že největší zaslání přijde v nouzi ze strany, odkud to vůbec nečekáme. Za války vrchní gestapák v Hranicích prostřednictvím Dášina tatínka varoval mnohé Čechy před šfárovou vyvolanou udáním jinými Čechy. Po válce zase z nečekané strany přišla tatínkovi záchrana z lágru. Dagmar pak již v zaměstnání také dostala nečekanou podporu v okamžiku, kdy bylo ve hře, zda jako dcera Němce by neměla dělat jen nekvalifikované práce. Paň Blechová vítá změny, které nese doba. Je ráda, že Hojsovka přes malý počet obyvatel žije společensky, raduje se ze společných oslav Velikonoc, Vánoc, koncertů...

(zapsala Věra Drahorádová)



Informace z knihovny

V rámci března – měsíce čtenářů – proběhlo v knihovně několik akcí. Všechny děti z prvního stupně ZŠ navštívily v rámci výuky knihovnu. Z krátkého filmu Z. Svěráka a J. Uhlíře „Jak se dělá kniha“ se dozvěděly, co všechno předbývá tomu, než si mohou knihu přečíst. Každý dostal možnost zakoupit si levnější knihy z katalogů nakladatelství Fragment a získat informace o provozu knihovny. Kdo chtěl, získal přihlášku na „Noc s Andersenem“, které se nakonec účastnilo 28 dětí.

Stále probíhá anketa, jak jsou lidé spokojeni se službami knihovny. Ráda se dozvím i váš názor, přijďte anonymně

Fotografie zachycuje Martinu Najmanovou s dětmi při Noči s Andersenem.



anketu do knihovny vyplnit nebo si ji stáhněte na www.knihovnaruda.cz. Na stránkách knihovny najdete i online katalog knih, včetně seznamu nově zakoupených knih. Vaše vypůjčené knihy si můžete po vstupu do katalogu po internetu i prodloužit.

Od začátku dubna se znovu vrací běžná otvírací doba, tedy v úterý je otevřeno již od 13 hodin. Do knihovny můžete přijít každé pondělí a čtvrtek mezi 14. a 18. hodinou a v úterý mezi 13. a 18. hodinou. Pro všechny jsou zde k dispozici tři počítače s bezplatným přístupem na internet.

Martina Najmanová, knihovnice
(foto: archiv knihovny)

Provizorní Návštěvní řád bude platit i po 31. 7. 2010

Rozhovor Hany Sádlikové s ředitelem NP a CHKO Šumava Františkem Krejčím byl pořízen pro Železnorudský zpravodaj

František Krejčí pochází ze šumavského Rejstějna. Vystudoval brněnskou lesnickou fakultu. Nejříve pracoval v Lesprojektu. Na tehdejší správu CHKO Šumava nastoupil 1. 1. 1989. Do 30.10.1994 působil na nově založené správě NP a CHKOŠ jako náměstek. Po aféře s „prodejem Šumavy“ z NPŠ odešel. V letech 1994-2002 se stal jednatelem firmy Park Servis Šumava. V roce 2002 náměstek Státního fondu životního prostředí (SFŽP). 25. 9. 2006 byl jmenován ředitelem SFŽP. Už předtím 1. 12. 2007 se Krejčí stal poradcem ministra pro NP Šumava a v dubnu 2006 náměstkem správy NP a CHKOŠ. Souběžně tedy vykonával náročnou práci náměstka NP a CHKO Šumava a ředitele SFŽP. 30. 3. 2007 nahradil Aloise Pavlička ve funkci ředitele správy NP a CHKOŠ a vzdal se dalších úřadů. Krejčí usiluje o prosazení vize tzv. ekologického národního parku. Snaží se také, aby v platnost vešla nová zonace NPŠ a tzv. Vize Šumava 2020, ale zatím bezúspěšně.

Pane řediteli, kdy bude otevřena tradiční Lávková cesta nad Čertovým jezerem?

To není ani tak otázka na mě. To je opravdu otázka spíš na tým, který bude připravovat tento vlastní projekt, ať už se jedná o technické části projektu, organizační složku tohoto projektu a hlavně o posuzování tohoto projektu.

Jaké práce se budou před jejím otevřením provádět a kdo je zainvestuje?

Je o území Chráněné krajinné oblasti Šumava a my nejsme správcem tohoto území. Správcem jsou Lesy České republiky, protože spravují státní majetek tohoto území. I vlastní Lávková cesta je vlastně cesta, která dodnes je na seznamu soupisu majetku, a pokud by se tam cokoli budovalo, tak se jedná o rekonstrukci majetku. To je první věc. A druhou věc, investorem má být ve spolupráci s Lesy České republiky město Železná Ruda a pravděpodobně na to mají přísliby peníze z evropského dotačního titulu.

Oblíbeným cílem na Železnorudsku je Černé jezero. Nad ním je bývalá rota pohraniční stráž, dnes je zdevastovaná. Tato rota je majetkem Správy NP a CHKOŠ. Jaký bude její další vývoj? Bude se zde něco stavět v rámci zájmu pro turisty?

Bude. My v současné době připravujeme projekt na rekonstrukci tohoto objektu směrem k vytvoření informačního bodu pro veřejnost, pro návštěvníky tohoto území. A budeme tam chtít propagovat hlavně ledovcová jezera v této části Šumavy.

Hodlá Správa NP a CHKOŠ zpřístupnit také dříve nejvýše položený

hotel Šumava – tzv. Juránkovu chatu? Dnes jde jen o památné místo, nový hotel tam zřejmě stavět nikdo nebude, ale byl by to hezký turistický cíl přímo na státní hranici.

Já myslím, že by bylo dobré zpracovat koncept návštěvnosti na přístupnost do celého masivu Královského hvozdu a do toho zahrnout jak Lávkovou cestu, tak Juránkovu chatu. Nelze vytrhávat jednotlivosti z kontextu, protože se ten masív chrání celý jako přírodní památka Královský hvozd.

Jaké jsou další plány Správy NP a CHKO Šumava na Železnorudsku? Slyšela jsem, že správa NP a CHKOŠ by tu chtěla vybudovat informační centrum. Je to tak?

Je to pravda. My jednáme s městem Železná Ruda o tom, že bychom si patrně pronajali část budovy bývalé školy, kde chceme vyvíjet centrální informační centrum správy NP a CHKOŠ pro tuto západočeskou část. A chtěli bychom ho provozovat celoročně, ale zase i realizace tohoto našeho záměru je závislá na získání evropských peněz.

S ulehčením jsem přijala zprávu o tom, že mezi obcemi a správou NP Šumava došlo k dohodě na provizorním Návštěvním řádu. Ale ten bude platit jen od 31. 7. tohoto roku. Kdy začnou jednání o novém – definitivním návštěvním řádu, který by měl platit od 1. 8. tohoto roku?

Ta jednání formou předání dokumentace rozlišovacího řízení už byla zahájena, to běží souběžně. A doufám, že aspoň co se týká tohoto roku, tak se nebude nic nijak měnit od toho provizorního, půjde jen o formální přehlášení návštěvního řádu. Čili provizorní návštěvní řád zůstane v platnosti i nadále.

Jaký očekáváte výsledek směrem k cykloturistům, nebudou se některé cyklotrasy uzavírat? A jaký výsledek směrem k vodákům? (Návštěvní řád NP Šumava řeší jak splouvání Teplé Vltavy na území parku, tak cykloturistiku v NPŠ). Odborný posudek zoologa, který měl být v této době již zpracován, navrhuje zpřísnění limitů pro splouvání, nebo naopak jejich zvolnění?

Návštěvní řád, který jsme vloni vyhlášovali, je ve stejném znění jako letos, pokud jde o cykloturistiku. Tam se žádné omezení neplánuje. My pouze jako Správa NP budujeme postupně páteřní cyklostezku Národním parkem Šumava. A to jsou asi jediné změny. Vůči vodákům letos bude jediná změna na části Teplé Vltavy a tam bude trochu přísnější režim při splouvání mezi 50 a 61 centimetry u Šumavského Městu. A to je vše. Všechno ostatní zůstává stejné jako loni.

Jak pokračuje páteřní cyklotrasa Gerlova Hut'-Srní, a jaký úsek bude letos k dispozici cyklistům?

My říkáme této páteřní cyklotrase

Gerlova Hut'-Modrava, protože jsme k tomu poslednímu nejkratšímu, byť nejsložitějšímu úseku, přistoupili formou zpracování studie. V současné době se projektuje čtvrtá etapa. A chceme zadat projektování druhé etapy, která se kvůli dřívějším neshodám přeskočila, a teď se k tomu zpátky vracíme. Ide o etapu z Nové Hírky na Vysoké Lávky.

Nový turistický přechod do Bavorska na hoře Plesná zatím moc využíván nebyl. Přitom je v krásném přírodním prostředí. Budete něco dělat pro jeho větší oblibu u turistů? (přechod je cca 7 km nad Železnou Rudou na krásné trase k jezeru Laka).

To není přechod, ale jen přechodové místo, které přechází přes státní hranici. Nalézá se na úbočí hory a je to mimo turisticky zajímavá místa. Stezku přes Plesnou využívají turisté, kteří sledují jiné cíle. Takže spíš jde o logiku věci, aby bylo hranici kde přejít. To je věc zájmu turistů, jestli chtějí tento bod využít nebo ne. My přechodové body přímo propagovat nebudeme.

Budou se posilovat oblíbené Zelené autobusy, které spojují Železnorudsko se střední Šumavou?

Zelené autobusy jsou opravdu oblíbené, ale je to tříletý projekt, tak musíme nechat doběhnout samotný projekt, který platí Evropská unie. Je připravena řada drobných dalších projektů, které budeme zveřejňovat postupně pomocí jednotlivých tiskových zpráv, které nechci předbíhat při přípravě letní sezóny.

Na fotografii ředitel NP a CHKO Šumava František Krejčí



...a něco pro odlehčení

SUDOKU č.1 na duben 2010
Pro čtenáře Železnorudského zpravodaje sestavil Josef Růžička, Ptčeň. Obtížnost: 4/255

		2			7	8		
9			2	5				
	1			3				
	4		5				9	6
	5						8	
3	8				1		4	
				8			5	
				7	4			1
		1	3			6		

Pepíček přijde pozdě do školy a omlouvá se: „Promiňte, já jsem se opozdil, protože jeden pán na autobusové zastávce ztratil desetkorunu.“

„A ty jsi mu jí pomáhal hledat?“

„Ne, já jsem na ni stál.“

PROBĚHL MAŠKARNÍ REJ PRO DOSPĚLÉ

V den svátku všech Josefů uspořádaly členky Unie rodičů při Základní škole v Železně Rudě maškarní rej pro dospělé v restauraci Böhmerwald. Za účasti úžasných masek se brzy po osmé hodině večerní rozjela skvělá zábava za doprovodu muzikantů ze skupiny BK BAND a ve výborné náladě se pokračovalo až do třetí hodiny ranní. 1. místo v soutěži masek získala paní Míluše Maňáková s maskou „Prasečí chřípka“. Vyhrála demokraticky na základě hlasování. 1.cena byly velká cukrová roláda s nápisem: „Pro nejlepší masku s láskou upekla Jaroslava Řehulková“. Mezitím personál restaurace připravil dokonale pohoštění za velmi přijatelné ceny. V deset večer byl vydražen nádherný dort s obrazem železnorudského kostela, věnovaný majitelem Café Charlotte panem Nechvátalem, který získal za 2200,- Kč pan Miroslav Urban z Týčbiče. Výtěžek dražby, stejně jako tržbu ze vstupného, chtějí pořadající věnovat městu Železná Ruda na opravu dominanty města – železnorudského kostela. Po dražbě byly poměrně rychle rozprodány lístky tomboly, a tak kolera plnoci téměř každý vyhrál nějakou cenu. A že se jednalo o ceny velmi hodnotné, mezi nimiž jako hlavní cena vedlo sele divočáka – za to patří velký dík sponzorům, kteří do tomboly přispěli. Je potěšující, že i přes obtížnou současnou dobu se najdou lidé ochotní zorganizovat takovouto zábavu a hlavně že se

najde dost lidí, kteří se chtějí a umí bavit. Některým starším ples připomněl zábavy konané v jejich mládí. Do příští akce si nelze přát víc, než aby veselých a dobře se bavících lidí přibývalo. Závěrem jen díky – stálo to za to. *Redakce ŽZ*

SPONZOŘI TOMBOLY MAŠKARNÍHO PLESU PRO DOSPĚLÉ

SPORTELE BAYERISCH EISENSTEIN - pan Bruckdorfer, MS BUCHAR – HAMRY - pan Wilhelm Kellermaier, CAFÉ CHARLOTTE - manželé Nechvátalovi, AUTOSERVIS – PNEUSERVIS - pan Dalibor Řehulka, TRAVEL FREE s.r.o. ALŽBĚTIN, KOŘENÍ OD ANTONÍNA - pan Klement, I – NET PIZZA - pan „Vlady“ Jirka, CASH and CARRY - pan Martin Kroupa, SPORT SNÁŠEL - pan Jaroslav Snášel, NOWACO + PRIMA - pan Buršík, SPORT BAR - Míša a Pavel, PROGRESS - pan Jaroslav Kareš, PENZION BÖHMERWALD - pan a paní HORKOVI, manželé Jan a Eva Kofánovi, GALANTERIE MÜLLER, ORIFLAME - paní Dunovská, RESTAURACE U ŠENKÝŘKY - slečna Vilišová, PRADELNA ŽELEZNÁ RUDA - „Míluška + Míluška“, PEKÁŘSTVÍ „REJZI“ - manželé Rejzlovi, CHATA „SLAVOJ“ - paní Marcela Zoufalá, BAR „CALCIO“ - pan Jiří Turner, KOSMETICKÝ SALON „MAGNOLIE“ - paní Marcela Zoufalá, KVĚTINÁŘSTVÍ U HRDÝCH - paní

Vladka Navrátilová s manželem, SPORT - paní Marie Baličková, KADERNICKÝ SALON - paní Lucie Buchsbaumová, Cukrárna „Sněhurka“, SKI SNOW MAX - pan Petr Filip, paní Blanka Nedvědová, paní Jaroslava Řehulková.

VŠEM PATŘÍ DÍK POŘADATELŮ I ZÚČASTNĚNÝCH

30.4. setkání u vatry



Druhým rokem se na zahradě penzionu Habr v Železně Rudě pokusíme upálit čarodějnice. V roce uplynulém se záměr nezdařil, jelikož hysterky před přistáním prolétly nad místní požární zbrojnicí a řádně se vybavily požární technikou (i alkoholem). U vatry se budou podávat klobásky s pěnivým mokem. Jste srdečně zváni. *Milan Sklenář, penzion Habr.*



KERAMIKART

Prodej ručně vyráběné keramiky (hrnky malé, střední, velké, misky, vázy, drobné dekorativní předměty, sošky, kachle, obrazy, kočky aj.), dále ručně vyráběných šperků z chirurgické oceli (prstýnky, náušnice, spony do vlasů, pinetky, náhrdelníky, náramky, vše s kamínky i bez).

Možnost výroby i na zakázku dle vlastního návrhu
(doba zhotovení cca 3 týdny.)

Najdete nás vpravo u vchodu do **HOTELU OSTRÝ**

Otevřeno: pondělí - pátek.....10-12.....13-17 hod.

Možno i po telefonické dohodě na čísle **605859211** (pí Prachařová)

Ohlédnutí za tradičním výstupem na Ostrý – letos 9.ročník

Již podeváté v lednu organizoval klub VHT Stod výstup na vrchol Velkého Ostrého. Akce se zpravidla koná za každého počasí. Výčodiskem bylo parkoviště před hotelem Královský dvůr v Hamrech. Na pochod se v ranních hodinách vydalo 14 účastníků, kteří až na Stateček šli v mlze. Po výstupu z inverzní oblačnosti nás Šumava obdařila krásnými výhledy na okolní kopce. Horní partii výstupu nám pomohli zdolat sněžnice, které pochod po sněžové pláni velmi ulehčily.

Na vrcholu Ostrého jsme se setkali s mnoha turisty, kteří přišli z druhé strany hraničního hřebene. Restaurace byla v tuto roční dobu ještě uzavřena. Z oblačnosti vystupovaly pouze oblasti z nadmořskou výškou cca nad 1200 m. Tzn. na bavorské straně Velký a Malý Javor a ostrůvky



Pohled z vrcholu Ostrého k Velkému Javoru s mořem mlhy v údolí

pokračování tohoto hřebene. V dále vyčníval Velký a Malý Roklan a další vrcholky. Na

české straně vystupoval z oblačnosti kousek hřebene Můstku a malý ostrůvek Pancíře a dále vrcholky v oblasti Polomu a Ždánidel. Také se podařilo z Ostrého na malý okamžik zahlédnout vrchol věže na Hoher Bogenu. A to bylo vše a pak jen nekonečné "moře".

Celý den na hřebeni pražilo slunce. Byly vyfoceny stovky snímků z tohoto mimořádného zážitku. Přesto snímky nemohou vystihnout skutečnou atmosféru tohoto výstupu. Sestup z Ostrého byl nekonečný a byl zakončen v Hamrech v teplém prostředí hotelu Královský dvůr s občerstvením a příjemnou obsluhou. Všichni se již těšili na další 10.ročník této akce. Informace o výletech okolo Železné Rudynajdete na www.pkvylet.cz

Milan Sklenář, organizátor výletu

LÁVKOVÁ CESTA NAD ČERTOVÝM JEZEREM BUDE MOŽNÁ OTEVŘENA

V pondělí 15. března se na Městském úřadu v Železné Rudě konalo pracovní jednání na téma otevření Lávkové cesty nad Čertovým jezerem. Obnovu historické turistické stezky plánuje Železná Ruda v rámci programu přeshraniční spolupráce Tierisch Wild. Starosta Železné Rudy Michal Šneberg, ředitel Správy NP a CHKO Šumava František Krejčí a náměstek Správy pro CHKO Pavel Hubený po uzavřeném jednání měli novinářům oznámit výsledek jednání: *Bude Lávková cesta skutečně otevřena? Kdy?*

„To si v této chvíli netroufám říci, nicméně proběhnou další jednání. Prakticky ta tříletá snaha v této chvíli musí najít nějaké řešení. A já věřím tomu, že pozitivní. Proběhlo také jednání na úrovni Plzeňského kraje a kraj přislíbil, že bude hledat pozitivní východisko.“ řekl starosta Železné Rudy Michal Šneberg.

LÁVKOVÁ CESTA NAD ČERTOVÝM

JEZEREM

Jde o tradiční, starou vycházkovou trasu, jedna z nejhezčích cest na Železnorudsku. Začíná u Čertova jezera a vede strmou Jezerní stěnou do sedla mezi Čertovým a Černým jezerem. Nabízí se tady mnoho dalších turistických napojení směrem do Železné Rudy i na stranu špičáckou nebo na Stateček pod Ostrým. Tuto cestu bylo možno používat za 1. republiky a pak až krátce po pádu železné opony v roce 1989. Za socialismu cestu zavřeli kvůli ochraně státních hranic (hraniční pásmo). Zhruba po roce 1992 byla zavřena kvůli ochraně šumavské přírody a někdo ji v průběhu devadesátých let násilně zničil. Cesta pak byla opět uzavřena. „Především počáteční a koncový můstek byly demontovány a rozebrány, aby se tam lidé nemohli dostat.“ popsal dnešní stav Lávkové cesty ředitel krajského ředitelství Lesy ČR Ivan Klík. Město na obnovu Lávkové cesty

získalo evropskou dotaci sto tisíc eur.

JEDNÁNÍ MĚLO OTEVŘÍT CESTU K POVOLENÍ

„Dnes se na Městském úřadu v Železné Rudě konala pracovní schůzka k obnově Lávkové cesty a dalších projektů na Železnorudsku, což je letní vláček, golfové hřiště, cyklostezky. Také jsme jednali o stanovisech, které nám k projektům dává Správa NP a CHKO Šumava. Stanoviska nám znemožňují tyto projekty začít realizovat.“ řekl starosta Železné Rudy Michal Šneberg a zdůraznil, že jednání v Železné Rudě by mělo vést k obratu a ke konečnému povolení Lávkové cesty. „Máme finanční prostředky a chceme je reinvestovat, jinak bychom je museli vrátit. A šumaváci i návštěvníci Šumavy čekají, že Lávková cesta bude otevřena a já si myslím, že otevřena být musí.“ dodal Šneberg.

Pro Železnorudský zpravodaj: Hana Šádliková

Jízda před louží na Špičáku

V sobotu 13. 3. se na dojezdu sjezdovky číslo 2 na Špičáku opět jelo přes louži. Tradiční akcí připravuje Ski areál Špičák. Pro závodníky nejšpičkovější Petr Pospíšil ze Špičáku vyhrábal bagrem „hazěn“ o délce 17 metrů s hloubkou až jeden metr.

Do závodu se přihlásilo celkem 25 odvážných snowboardistů, 24 lyžařů a 8 speciálů. V lyžařské a snowboardové kategorii byli zastoupeni junioři a ženy. Nejmladším snowboardistou bylo Vojta Novotný ze Špičáku (10let). Nejmladšími účastníky celé akce byli Martin Makovec (7let), Adam Linhart (8let), Radek Makovec (9let). Všichni startovali v kategorii lyže.

Závod je tříkolový. Pro každé kolo je stanovena délka nájezdu k louži, která se s každým dalším kolem snižuje. Kdo přejeđe louži až na její druhý konec, postupuje do dalšího kola. Tímto vyřazovacím způsobem dokázal jako jediný lyžař překonat louži ve třetím kole Ondra Žilka a zvítězil v této kategorii. Mezi snowboardisty se našli dva

borce, kteří i z nejnižšího nájezdu přešli louži. Tuto kategorii ovládli Pepa Tábor a Bohouš Poslední. Největší trháč přišel na konec celé akce - speciály. V této kategorii byli celkem tři „stroje“, které se v posledním kole dostali na druhý konec louže. Prvním byla dvojice Kuba Švec a Bohouš Křivánek, jedoucí na jednom páru speciálně upravených lyží. Dalšími byl Pavel Hanzlík na speciálně upraveném skibobu a Jirka Kraus, který přelétl louži na upravených bobech.

Tito tři získali hlavní cenu, kterou je jízda OFFROAD se strojem Praga V3S.



Fotky z akce jsou ke stažení: http://www.edisk.cz/stahni/62413/Louze_Spi_cak_Photo_SHARKA.zip_30.78MB.html

red a Ski areál Špičák; foto: Míra Langr



Maškarní ve snowparku

20. března proběhlo zakončení vydařené zimní sezóny ve snowparku na Belvederu. Harakiri Gang společně s firmou Snowbitch a Ski areálem Belveder, přichystali pro všechny přichozící masky, čerstvě upravený snowpark, na kopci hrál DJ Čucky, připraveno bylo i občerstvení a soutěže. Kdo přišel



v masce, dostal celodenní peramentku zdarma. Masek přijelo přes 20 a mezi nimi byl k vidění hokejista, králíček, Mexičan a spousta dalších. V několika soutěžích na skocích jsme rozdali ceny a večer pokračovali na Maškarní párty v Net café. Všechny fotky můžete vidět na www.harakirigang.cz



Harakiri Water Jump

Od loňského roku je na Železnorudsku nová letní atrakce, a to skok do vody pro freestyle lyžování a snowboarding. Tento skok stojí v lyžařském areálu Samoty a letos se znovu otevře během června. Do té doby se park rozroste o trampolínu, dvojitý rozjezd na skok, slack line, skoky na kola a také upravíme zázemí okolo skoku. Letos také hledáme partnery, kteří by se chtěli podílet na provozu HWJ ať už formou reklamy nebo jen sponzorského daru na jeho rozvoj. Případní zájemci nás mohou kontaktovat na mejlu nicirider@seznam.cz

Richard „Riči“ Brož

Historická sezóna TTC Laka Železná Ruda

TTC Laka - klub stolního tenisu

Psal se rok 2001 a tehdejší družstvo FJ SRK Železná Ruda A (Tomáš Horek, Daniel Horek, Jaroslav Červenka a Martin Horek) po dvou neúspěšných pokusech postoupit do krajské soutěže 1. třídy přestupuje i se soutěží do SKST SOUPE Píseň. V listopadu 2002 vzniká oddíl TTC Laka Železná Ruda. Od počátku velice dobře pracuje s mládeží. Hráči v následujících letech získávají 40 titulů okresního přeborníka. Nejlepší z nich se začínají prosazovat i na krajské úrovni. Jedná se o Karla Markela, Pavla Staňka, Filipa Smolu a především Lenku Scheinherrovou. Ta se stává pětinasobnou krajskou přebornicí a zúčastňuje se 7 národních šampionátů v kategoriích staršího žactva, dorostu a žen.

V červenci 2009 se vrací z SKST SOUPE Píseň Tomáš Horek a Jaroslav Červenka s krajskou soutěží 2. třídy a z Unionu Píseň Lenka Scheinherrová. Vedoucímu družstva Eugenu Scheinherrovi se podaří tým doplnit

o sušické hráče Petra Láriše a Karla Oroše, takže jsou vytvořeny podmínky pro úspěšné absolvování mistrovské soutěže.

Již po 7.kole se TTC Laka Železná Ruda usazuje na 1. místě tabulky, které neopustí až do konce soutěže. Družstvo se vyrovnalo i s odchodem Lenky Scheinherrové do špičkového českého klubu SF SKK El Niño Praha v polovině soutěže. Tíha všech zápasů zůstala na zbývajících hráčích, a protože se utkání hraje ve čtyřech, o konečném úspěchu rozhodl zodpovědný přístup všech, což je zejména v případě Tomáše Horka vzhledem k jeho pracovnímu vytížení obdivuhodné.

Tahounem družstva byl Petr Láriš (druhý nejúspěšnější hráč celé soutěže), zdatně mu sekundoval Tomáš Horek (šestý v úspěšnosti). Ostatní tři hráči s téměř padesátiprocentní úspěšností dodávali body potřebné k celkovým vítězstvím v jednotlivých utkáních družstva. K několika zápasům

nastoupil i vedoucí družstva Eugen Scheinher. Kromě A týmu má TTC Laka i družstva v okresních soutěžích. Běčko skončilo v okresním přeboru 1. třídy na 9. místě, céčko v okresním přeboru 2. třídy na 6. místě. Zde dostávají příležitost další hráči oddílu, z místních Eugen Scheinher, Pavel Hrach a Lkhagvasuren Dashnyam.

Oprávněnou třešničkou na dortu v závěru úspěšné sezóny byl přátelský zápas uskutečněný 30. března 2010 v Práchech. Společně s hráči TTC Laka se ho zúčastnili olympionik Martin Jolák a jeho trenér ze školních let Ctirad Drahorád.

V sezóně 2010/2011 se tedy na Železné Rudě bude hrát druhá nejvyšší krajská soutěž. Všichni hráči se těší na krajskou soutěž 1. třídy i na své příznivce, kterým bych chtěl tímto poděkovat za dosavadní přízeň a podporu při domácích utkáních.

Eugen Scheinher, předseda TTC Laka

Lyžařské závody v Hojsově Stráži

Lyžařské závody v Hojsově Stráži 13. 3. 2010 připravila TJ Hojsova Stráž na vleku DLOUHÁ LOUKA pro děti závody ve slalomu. Za ideálních sněžových podmínek, příznivého počasí a nadšení pořadatelů vznikla podařená sportovní akce.

Gabriela Coufalová



Pejskové se nám rozkakali

Pes, němá tvář, přítel člověka. Víš, že někdy je nám líp se psem než s vlastní manželkou (manželem). Pes nereptá, jde s pánev a jeho komunikace je přímá a jednoznačná. Žádné vytáčky, žádné figle. Jenže tahle němá tvář má své jednoznačné biologické potřeby a ty se nestydí vykonat na veřejnosti. Teď po zimě se zdá, jako by se naši pejskové rozkudřili a své biologické potřeby si po Železné Rudě s radostí sobě vlastní užívali. Ti, co pejsky nevládnou, si stěžují, že slápli do h... Na pěší zóně! A tak prosíme majitele psů a pejská, aby sebrali do papíru to, co zhybe po biologické potřebě jejich milých tvorů. Zejména v centru města. Ostatně, křoví, co ti naši pejsci mají vlastně za labem. Náš Brok například nejen přečárává, ale začal i překakávat stopy po cizích psech na naší zahradě. A tak taky sbíráš. Hlňňkovou topatou. Ten rytmus psích biologických hodin bývá někdy zvláštní. -rh-

Je zřízení kalamitního týmu v březnu 2010 včasným opatřením po Kyrillu z ledna 2007 ?

Ředitel Správy národního parku Šumava ustanovil kalamitní stáb, který má zastavit rozšiřování lýkožrouta smrkového v lesích v majetku správy a to částech tzv. II. zón. Stalo se tak tři roky po orkánu Kyrill, čili jak se lidově říká, pět minut po dvanácté a po dvou letech ujišťování veřejnosti, že situace s kůrovcem je v národním parku pod kontrolou a rozsah zasažení je kolem 1 % rozsahu lesů. Ředitel parku minulý týden na svoji obhajobu v televizi uvedl, že loni vypadala situace na jaře jinak než v létě a že další rozsah řádění kůrovce nelze odhadnout, protože to záleží na průběhu počasí na jaře, v létě a hlavně v srpnu. Nicméně přiznává, že tak masivní nálet kůrovce nečekal a tak prý nelze čekat se složenými rukama v klíně a je nutné připravit se na všechny alternativy, které lze dneska odhadnout.

A tak zima nezima se kácí a ječen kamion za druhým vyváží kůrovcové dřevo ze Šumavy. A bude se kácet a vozit ještě víc a dlouho.

Plán kůrovcové těžby byl v loňském roce více jak dvojnásobně překročen a odborníci správy parku očekávají v letošním roce nárůst těžby o padesát procent tj. na historicky rekordních 500 000 kubických metrů napadeného dřeva. A bude – li jejich odhad stejně nepřesný jako v uplynulém roce, můžeme čekat až milion kubických metrů kůrovcového dřeva. S postupem vedení parku není spokojeno ani 12 členů vědecké sekce Radu NP Šumava, když v otevřeném dopisu

napsali začátkem března ministři životního prostředí, že vedení parku mj. dlouhodobě nezvládá diferencovaný přístup k potlačování kůrovce, tj. striktní nezasahování v jasně vymezených, kompaktních bezzásahových zónách a naopak nezvládá důsledné zásahy mimo tyto zóny.

Je současná situace s kůrovcem na Šumavě tak výjimečná ? Možná rozsahem,



ale příčiny byly stejné i v minulosti. Také v letech 1994–95 tehdejší vedení NPŠ začalo zavádět režim bezzásahovosti - bez ohledu na dlouhodobé zkušenosti lesního personálu. A tak se neošetřené vývraty z polomů staly anizčistým podkomího hmyzu a posilene o několik let později o brouky z Národního parku Bavorský les zapříčinily, že v roce 1995 kůrovcový žír nabyl téměř katastrofických rozměrů. Jediné díky novému vedení parku

byla tehdy zahájena důsledná asanace kůrovcových ložisek spolu s kultivací vznikajících holin dřevinami původní pralesní sklady. Stalo se tak i přes střety s ekologickými aktivisty, kteří znemožňovali práci asanačních čet a chránili každý kůrovcem zasažený strom.

Ze zachovaných historických podkladů je zřejmé, že vichřice drcimovaly Šumavu již od roku 1700. Stejně tak se zmiňují o některých příkladech ležemího přístupu k asanaci kůrovcem napadených stromů. V roce 1836 položila vichřice ve voárských lesích velký polom, ze kterého otálejší Volaráci během následujících pěti let vytěžili téměř desetinásobek původní polomové hmoty tj. 150 000 plm kůrovcového dříví. Také v revírech na Vimperku bylo v roce 1839, pět let po polomu vytěženo 202 653 plm dřeva, což byl také desetinasobek prvotní polomové hmoty.

Tyto alarmující výsledky však byly pro naše předchůdce poučením a včasné kácení broukem napadených stromů, jejich odkornění, pálení kůry, klestu, případně i hrabanky bylo nejučinnějším obranným zákrokem proti šíření kůrovce a základní zkušeností pro všechny lesníky.

Je třetí rok po Kyrillu a kůrovcová těžba stoupá závratným tempem. Vypadá to, že se historie opakuje, navzdory staletým lesnickým zkušenostem.

František Nykles, šumavský občan, bývalý předseda obcí NP Šumava (ilustrační foto: red.)

Mezi Markomany a Bóji, 2. část

Autor: Julius Komárek, k vydání připravil šumavský patriot Josef Růžička, Plzeň

Na západních hranicích České země se rozkládá dosud mohutný jehličnatý hvozď, pokrývá vrchy, úbočí a úzká údolí. Odjakživa se na něj dívali Češi ze svých rovin, viděli jej na obzoru jako tmavou záplavu, ale nevnikli do něj. Jen ti, co něco provedli, nebo rezignovali na radosti světské, se do něj ukrývali. Ale i z druhé strany, ze západu, naň hleděli podunajští Bavoři, aniž by toužili opustit své pivovary a překročit jej. Od dob římských to byla země nikoho. Římané jej nazvali Hercýnským pralesem. Vzbuzoval oprávněnou hrůzu u každého, kdo jím měl tehdy procházet. Římská vojska se několikrát pokusila do něj vniknout, ale nechala toho. Lesem nešlo proniknout. Nebyly tam souvislé cesty, které by obcházely zrádné slatiny, nebyla tam hojnost zvěře, neboť les byl příliš uzavřený a lidé tu žili jen ojedinele a pečlivě ukrytí. Hercýnský prales byl strašnou hradbou a kdo chtěl uniknout římské moci, utekl se za něj a mohl tu žít zcela svobodně, pokud ovšem nezemřel hladu. Češi se jej rovněž pečlivě stranili a teprve koncem první poloviny dvacátého století počali do něj houfně vnikat jako zlatokopové, mnozí však záhy zase odešli. Ještě počátkem dvacátého století

vyjačovali tamní Bójové tuto situaci ve svém nářečí pořekadlem: "Tschechen hoñnet kvust dos Bõamerwold hoist, hoben ihna müsën Soksen soge." Dnes zbyla z Hercýnského pralesa naše Šumava. Za tímto hrozným lesem vybudoval si dle svědectví římského konjankturního historika Velleia Patercula kníže Marobud svoji velkou říši markomanskou krátce před začátkem našeho letopočtu. Za hvozdem uvnitř byla země úrodná a teplá, rostlo tu obilí a prostíraly se přečetné pastviny. Tehdy tu ještě Bójové, staří vlastníci země, měli svoje četná bydliště. Markomanské panství jim mnoho neškodilo. Byli to válečníci, lovci a pastýři stád, kteří byli živí válkami a obchodem s durajskou velení. Porobení Bójové jim pomáhali. Pracovali na svých hospodářstvích, odvádějíce svým pánům desátky, a tvořili údernou brigádu markomanské říše. Pro římské historiky však Bójové formálně zmizeli, neboť nevystupovali jako samostatný národ. Místo nich mluvili Markomané. Odtud plyne ona nejistota a odporující si zprávy římských vojevůdců, kteří nevěděli, kam se Bójové poděli. Ale oni neodešli. Zůstali na svých místech, učíce se tam, kde bylo třeba, řeči

Markomanů a přijímající zvolna nové zvyky.

Pozdější osudy Bójů v Čechách jsou zahaleny tajemstvím, nevěřím-li všelijakým historikům, jejichž hlavním posláním je falšovat skutečnou pravdu. Uvažujeme-li však zoologicky, nemůžeme se ubránit domněnce, že nebylo možno, aby národ nemající vlastní vládu a vlastní vůdce a roztroušený na přečetných zemědělských dvorcích se náhle sjadnoil a odtáhl ze země pryč. Zdá se spíše, že další jejich zánik jako samostatného národa je spojen s příchodem Slovanů, Čechů, kteří krok za krokem zemi obsazovali a tlačili nebojovné Bóje, svádíce s nimi drobné zápasy, kolonisté se starousedlíkem, osada s osadou. Staletí trval tento konkurenční zápas, v němž Bójové ustupovali stále rostoucí převaze. Nebyli zvyklí válkám. Byli to jen posluhové Markomanů, a ti za ně kdysi bojovali a spravovali zemi. Lidé se však rádi mezi sebou křiči, Němci hoří nadšením pro Francouzky, Italkám se líbí Severané. Touhy po cizokrajnosti jsou prastaré. Proto se i Bójové mísili s novými přichozími, ať už po dobrém či po zlém. Tehdy ještě ženy tolik neporoučely. *(Pokračování příště)*

Dopisy

Vážená redakce Železnorudského zpravodaje,

je mi líto, že jste nepochopili, nebo nechtěli pochopit, smysl mých sedmi slok. Nejde mi vůbec o vykopávání válečné sekery mezi „luřáky“ a místními občany, ani o žabomyší války.

Chtl jsem upozornit na nebezpečí, které hrozilo při chůzi na nádraží, kde bez nadsázky se museli chodci vyhýbat jedoucím vozidlům na vozovce, neboť na chodníku parkovala auta. Šlo mi pouze o bezpečnost a zdraví chodců, nikoli o nějakou nevráživost. Je snad všem jasné, že Železná Ruda je lyžařské středisko a proto sem lyžaři patří. Ne však na úkor zdraví ostatních. Ukázal jsem na nešvar, který zde je. To, že nesnášíte kritiku, je problém Váš.

Děsí mne však pomyšlení na to, že zde žijí lidé, kteří dávají přednost obchodu před zdravím lidí. Dále mne mrzí, že redakce dává přednost pořekadlu „Koho chleba jíš, toho píseň zpívej“ před pořekadlem „Hlas lidu, hlas Boží“. Nejsem totiž sám, kdo situaci vidí jako já.

Na závěr Vás ubezpečuji, že do Železnorudského zpravodaje nechci psát jen ty věci, které se Vám líbí. Proto tyto řádky jsou skutečně moje poslední.

Jan Halfar, Železná Ruda

Poznámka redakce:

Vážený pane Halfare,

asi se budete divit, ale jsme rádi, že nám píšete. Problémy kolem našeho města se nemusí probírat jen v domácnostech, na ulici nebo hospůdkách. Noviny jsou tu od toho, aby se v nich o věcech důležitých pro život našeho města mohli vyjádřit i ti, co mají jiný názor. To je podstatná diskuse. Máme zájem o to, aby témata k diskusi byla srozumitelná pro pestré spektrum čtenářů, kteří Železnorudský zpravodaj čtou. Váš názor, napsaný formou básně, nás zaujal a zdá se nám důležitý i srozumitelný. Kritiku bereme, ale měla by mít nějaký smysl. A samozřejmě, to že jsme měsíčník vydávaný městským úřadem, je důležitý moment. Proto se snažíme zviditelnit mj. i politiku města a aktivity důležité pro život města. Ostatně – četl jste anketu v březnovém čísle? Oslovení turistů slovy kritiky nešverfili. Řekli ale i to, co je tady těší. A to je podle našeho názoru potřebné. Redakce

Kde jsem letos lyžoval?

Letošní zimu jsem jako každý rok zahájil na běžkách před Vánoci po okolí Špičáku. V lednu jsem navštívil kraj kolem Bechyně. Vodáci měli Lužnici dobře zamčenou ledem a sněhem. Nebyla jiná možnost, jak dojet k Židovce strouze jinak než na běžkách. Zpátky pak kolem vojenského letiště k Náprstkové vyhlídce. Ta je nad řekou a je krom jiného pěkně vidět betonový most, který asi jako jediný v ČR má sdružený provoz silniční a železniční na jedné mostovce. Sama železnice je také zajímavým technickým

dílem pana Křížka, který je v Bechyni uznáván.

Návštěva sportovního areálu Monínce nedaleko Prčic mě lákala už dlouho. Dobře vybavené lyžařské středisko mělo malou chybu, kopec byl málo nakloněn. Sjezd na běžkách byl naprosto v pohodě nebýt „šilených sjezdařů v přilbách“ kteří závodili s běžkařem. Na vrcholu Javorové skály mě však příjemně překvapili strojově upravené stopy a jejich délka. Dalším překvapením, byl krásný dřevěný most přes silnici pro sjezdaře. Toho se na Hofmankách asi nedočkáme, přes všechny sliby zainteresovaných. Další zajímavým místem mé poznávací cesty v tomto roce je Šumavský Liblín (1091m n. m.). Tady jsem začal stoupat na běžkách od železniční zastávky Chroboly – Leptač. Konečně do kopce ve volném terénu, až před vrcholem se objevily stopy strojové. Nikoho jsem však nepotkal. Na vrcholu je zděná rozhledna, otevřená klasická hospoda a uvnitř teplo. Cesta zpět byla docela rychlá, prostě z kopce. *Míra Langr (Plzeň-Špičák)*

Zima skončila českou pomlázkou

Na Velikonoční pondělí 5. 4. od nás oficiálně odešla zima. Rozloučení se zimou mělo tvar velikonoční pomlázky. Na svazích špičáckých sjezdek se jezdilo až do čtyř hodin odpoledne. Přijelo poměrně dost věrných lyžařů. Libovali si, že sjezdovky byly dobře vysušené, i když v okolí snůh už nebyl. Kiosk U Sekyrek nabídl na Velikonoční neděli rozloučení se zimní sezónou se živou muzikou, která hrála trampské evergreeny a písničky od Suchého a od Tučného.

Koledníci letos poněkud zaspali. Lyžaři byli vidět dřív než pomlázky a řeřiačky. Nejhezčí bylo, když se lyžaři mísili s koledníky. Někteří koledníci ze Špičáku ale odjeli koledovat do Rudy. Zdá se, že doba, kdy se jezdilo z Rudy koledovat na Špičák, je ta tam. Mezi lyžaři byli i taci, kteří jezdili na lyžích a v ruce měli místo hůlek pomlázku. Nahoře na kopci ale byly lyžařky nepolapitelné. Viděl jsem i máleho koledníka z Plzně, který jel lanovkou nahoru i s pomlázkou.

Koho uahoře vyšupe, to nevěděl „Mně by se líbilo, kdybych si mohl na pomlázku uvázat českou vlajku,“ řekl tento žák druhé třídy z Plzně.

„A co bys s tou pomlázkou dělal?“ ptal jsem se ho.

„Mával bych s ní sem a tam.“

„A proč?“ byl jsem zvědavý.

„No protože jsem Čech,“ nedal se vyvést z míry žák. „A jel bych do Německa na Javor a tam bych zamával Němcům.“

Asi to měl ten žák dobře promyšlené a byl vychován k hrlosti na naše barvy.

A pak padla opona za zimou a nápis na Ski areálu hlásal, že pro pěší turisty a bikery se začne lanovka na Špičáku jezdit zase v sobotu 12. 6.

-rh-



V dubnu slaví významná životní jubilea tito občané:

pan Josef Pešek, Železná Ruda
paní Jaroslava Jílková, Špičák
paní Marie Halfarová, Železná Ruda
Jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti a v dalších letech jen to nejlepší. *Sociální komise*

Otevírání hradu Rabi



V sobotu, 3. dubna 2010 se slavnostně otevřela další turistická sezona na hradech Kašperk, Velhartice a Rabi. My jsme navštívili poslední jmenovaný objekt. A dobře jsme udělali. Bylo nádherné počasí a výhled z mohutné hranolové věže byl opravdu úžasný. Byli jsme hned v první skupině návštěvníků a při výkladu trpělivé průvodkyně jsme si osvěžili některé historické vědomosti. Např. informaci o tom, že husitský hejtman Jan Žižka přišel při obléhání hradu v r. 1421 o druhé oko. O zrak jej tehdy připravily následky zranění utrpěné v boji s Přibíkem Kocovským, takže středověký ničitel všech hradů byl konečně diskvalifikován pro další loupežná tažení.

Rabi je zříceninou od počátku 18. století, počátky historie hradu sahají do 12. století a roku 1420 byl hrad dobyt již zmíněným bojovným husitou. Součástí hradu je i gotický kostel Nejsvětější Trojice, jehož podzemí je v letních měsících zpřístupněno návštěvníkům.

Při zahájení sezony vystupovala i skupina historického šermu s poutavým programem a ukázkami středověkých bojů muže proti muži.

Hrad je otevřen po celou sezonu, děti a senioři mají snížené vstupné.

Text a foto Václav Chabr

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČR E 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj. Redakční rada: Radovan Holub, Věra Drahorádová, fotografie Václav Chabr; záchranný systém: Michal Jandůra, Filip Brož, příjem inzerce: Věra Drahorádová; e-mail: ve.dra@seznam.cz. Náklad 1400 výtisků. Uzávěrka: 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.